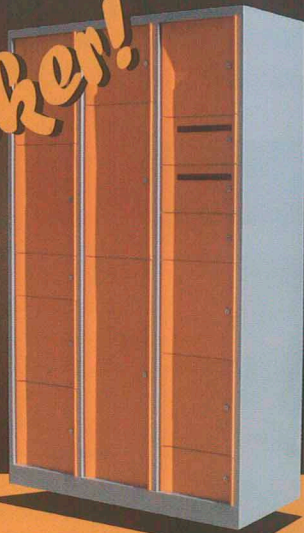

Go Locken!

de locker GO

Een nieuw product van dé lockerspecialist van Nederland!

- maximale flexibiliteit: keuze uit 7 vakgroottes die zelfs in één kolom gecombineerd kunnen worden
- vandalismebestendige deuren van glasvezelversterkte kunststof, door en door gekleurd, glad en ongevoelig voor vingervuul, geluid- en onderhoudsarm en recyclebaar, in 6 kleuren
- voorbereid voor elektronische sloten

SONESTO®

ons vak... uw succes

SONESTO B.V. - De Boeg 4 - 9206 BB Drachten - T 0512 53 93 94
F 0512 53 88 01 - info@sonesto.nl - www.sonesto.nl

**“Het zit dus écht
in een klein hoekje”**

Benieuwd naar haar verhaal?

**Kijk op:
www.ehbo.nl/ehboverhaal**

Het Oranje Kruis

Claimcultuur

De claimcultuur stort de rijke westerse wereld in de armoede. Het is de armoede van wantrouwen. Met het enthousiasme van Europa over de voortvarende ontwikkeling van Amerika na de 2e wereldoorlog, is ook de claimcultuur over komen waaien. Gezien vanuit de historie is het geen vreemd verschijnsel. Aqeela Sherills zegt daarover: "Amerika zit gevangen in een cultuur die gebaseerd is op vergelding." Hij schetst de historie van Amerika als één met een grote vernieuwingsdrang, maar ook één die gebaseerd is op wantrouwen en geweld. In het zaken doen speelt vertrouwen een marginale rol. Daarnaast zien we dichterbij een verwarring van de begrippen *gelijk* en *gelijkwaardig*. Het ideaal van gelijke kansen voor iedereen slaat door in de obsessie dat ieder hetzelfde moet kennen, kunnen en hebben. De claim komt uit de wereld van 'tekort': ik eis mijn deel op - misschien blijft er niet genoeg voor mij over. De claim komt overwaaien aan het eind van een periode van individualisering, ondersteund door de Verklaring van de Rechten van de Mens (Franse revolutie, 1789). Die periode heeft, sinds de Verlichting, veel goeds gebracht en leidt nu in zijn eindfase tot het aanvreten van sociale structuren, vertrouwen en verbinding. Dat er in 1795 ook een Verklaring van de Plichten van de Burger is opgesteld is lang vergeten. De doorgeslagen individualisering zet aan tot het ontkennen van eigen verantwoordelijkheid; het kunnen zien dat je deel bent van het geheel en altijd verantwoordelijkheid draagt en kunt nemen.

"De westerse mens is niet meer een mens, maar een individu. Het gemeenschappelijke in hem is gestorven" (Nicolas Aguilar Sayritupac, Aymara-indianen).

Het gaat om een manier van kijken. Vanuit het perspectief dat er genoeg is voor iedereen valt angst weg. Er is dankbaarheid en verbondenheid. Vanuit de wetenschap dat in alles wat je doet een kans ligt, kun je jezelf de vraag stellen: "Wat kan ik met mijn talenten bijdragen aan het verbeteren van deze situatie?" Zo blijf je buiten het oordelen en met de vinger wijzen. Zo willen we werken met onze opdrachtgevers: in partnerschap. We verlenen een dienst - en dat is een voorrecht. Daar tegenover staat een wederdienst: beloning. Zo is er evenwicht, balans. En dat is een essentiële bijdrage aan harmonie. Natuurlijk zijn goede afspraken nodig, helderheid. Natuurlijk moeten verrassingen achteraf worden voorkomen. Maar in mensenwerk is niet alles 'dicht te timmeren' met letters en woorden. En als dat het enige is val je - in je eentje - in een groot gat van de eenzaamheid van de claimcultuur. Wat ons betreft ligt daar onder altijd de mat van vertrouwen, de wil samen op te lossen wat zich voordoet.